

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **ARRIVA VÝCHODNÍ ČECHY a.s.**, se sídlem Na Ostrově 177, Chrudim, zast. Mgr. Ing. Zdeňkem Mikulášem, advokátem, se sídlem Purkyňova 74/2, Praha 1, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2015, č. j. 3320/1.30/15-4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 12. 2016, č. j. 31 Ad 18/2015 - 90, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 12. 2016, č. j. 31 Ad 18/2015 - 90, **se z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 19. 12. 2016, č. j. 31 Ad 18/2015 - 90, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2015, č. j. 3320/1.30/15-4, ve věci správního deliktu na úseku pracovní doby.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, v níž požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tento návrh odůvodnila tím, že výkon napadeného rozhodnutí by pro ni představoval nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout nepřiznáním odkladného účinku jiným. Měla za to, že dokud nebudou všechny sporné skutečnosti postaveny na jisto, nemělo by dotčené rozhodnutí působit zamýšlené následky. Výkon rozhodnutí krajského soudu by představoval významný zásah veřejné moci do její majetkové sféry. Po dobu trvání přezkumného soudního řízení by výkon napadeného rozhodnutí měl být pozastaven, protože v opačném případě by samotné přezkumné řízení ztratilo podstatnou část svého smyslu.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil podáním ze dne 18. 1. 2017, v němž uvedl, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nechá na zvážení soudu.

Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

Ve smyslu právě uvedeného tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel (zde žalobkyně). Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 – 74, všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud má přitom za to, že stěžovatel neprokázal, že by mu v důsledku výkonu rozsudku krajského soudu hrozila nepoměrně větší újma než žalovanému. Nejvyšší správní soud v tomto směru poukazuje na to, že soudní řízení nepředstavuje „volné a přímé“ pokračování správního řízení. Správní řízení je totiž ukončeno rozhodnutím, které nabývá právní moci a vykonatelnosti, bez ohledu na případné navazující soudní řízení. To vyplývá i z ustanovení § 73 odst. 1 s. ř. s., podle něhož „*podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak.*“ Ze samotného faktu, že stěžovatelka může podat správní žalobu, resp. kasační stížnost, a že považuje dílčí závěry žalovaného či krajského soudu za nesprávné, neznamená, že pouze na základě této skutečnosti je nutné přiznat její kasační stížnosti

pokračování

odkladný účinky. Pokud by tak Nejvyšší správní soud postupoval, zcela by tím změnil koncepci správního soudnictví, neboť argumentace, kterou stěžovatelka použila, by se mohl dovolávat každý účastník řízení, což by vedlo k tomu, že odkladný účinek žaloby, resp. kasační stížnosti, by nepředstavoval výjimečný institut, ale zcela běžný postup.

Z tohoto důvodu není naplněna jedna ze dvou kumulativních podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. v podobě tvrzení a prokázání vzniku nepoměrně větší újmy pro stěžovatelku, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zdejší soud se proto již druhou podmínkou nezabýval.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě stěžovatele nejsou podmínky obsažené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. splněny.

Z důvodů výše uvedených proto Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. února 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu